

право разумѣние. (3) Понеже Божията б'правда като не разумѣватъ, и ъсвоята си правда като искатъ да възстановятъ, не се покориха на Божията правда. (4) Понеже Христосъ е ъсвършението на законътъ за оправдание на всякого който вѣрва. (5) Защото Моисей пише за правдата която е отъ законътъ, и казва: *д* "Человѣкъ който прави тѣзи *заповѣди* чрѣзъ тѣхъ ще живѣе." (6) А правдата която е отъ вѣра казва така: *е* "Да не речешъ въ сърдцето си: Кой ще възлѣзе на небето?" сирѣчь, да низведе Христа; (7) или: "Кой ще слѣзе въ бездната?" сирѣчь, да възведе Христа отъ мъртвитѣ. (8) Но що казва *писанието*? *ж* "Словото е близу до тебе, въ устата ти, и въ сърдцето ти;" сирѣчь, словото на вѣрата което проповѣдвами, (9) *ч*о: "Ако исповѣдашъ съ устата си Господа Исуса, и повѣрвашъ въ сърдцето си че Богъ го е възкрѣсилъ отъ мъртвитѣ, ще се спасешъ. (10) Защото съ сърдце вѣрва нѣкой за оправдание, и съ уста бива исповѣданіе за спасение. (11) Защото казва *писанието*: "Всякой който вѣрва въ него нѣма да се посрамя." (12) Понеже нѣма разлика между Юдеина и язычника; защото "самъ той е Господь на всички, "богатъ къмъ всички които го призоваватъ. (13) Защото, "Всякой който призове "името Господне ще се спасе." (14) Какъ прочее ще призоватъ тогози въ когото не сж повѣрвали? И какъ ще повѣрватъ въ тогози за когото не сж чули? И какъ ще чуятъ ъбезъ проповѣдникъ? (15) И какъ ще проповѣдатъ ако се не проводятъ? както е писано: "Колко сж прѣкрасни нозѣтъ на тѣзи които благоговѣствуватъ миръ, на тѣзи които благоговѣствуватъ доброто!" (16) Но всички *р*че бѣхж послушни на благоговѣствованіето; защото

Исаия казва: *с* "Господи, кой повѣрва на нова което е чулъ отъ насъ?" (17) И тѣй, вѣрата е отъ слушание, а слушаніето отъ словото Божие. (18) Но казвамъ: Тѣ не сж ли чули? Наистина *ч*ули сж: *м* "По всяката земя се разнесе гласътъ имъ, и въ краищата на вселенная рѣчитѣ имъ." (19) И пакъ казвамъ: Израилъ не разумѣ ли? Най напрѣдъ Моисей казва: *ф* "Азъ ще ви раздразня на ревнование съ *тѣзи които* не сж народъ, ще ви разяряхъ съ *н*есмысленъ народъ;" (20) а Исаия дръзнува и казва: "Намѣрихъ мя тѣзи които не мя търсѣха: явенъ бвдохъ на тѣзи които не питахъ за мене;" (21) а за Израилъ казва: "Чѣтъ день простирахъ рацѣтъ си къмъ народъ който се не покорява и противорѣчи."

ГЛАВА 11.

И тѣй, казвамъ: "Отхвърлил ли е Богъ свойтъ народъ? Да не бжде! защото *б*и азъ съмъ Израилитинъ, отъ сѣмето Авраамово, отъ племето Вениаминово. (2) Не е отхвърлил Богъ народѣтъ си когото е ъпрѣдугналъ. Или не знаете що казва *писанието* за Илия? какъ вика къмъ Бога противъ Израилъ и казва: (3) *с* "Господи, пророцитѣ твои избихъ, и олтаритѣ твои раскопахъ; и самъ азъ останахъ, и искахъ и мойтъ животъ *да землю*." (4) Но що му отговора божественный отвітъ? *д* "Оставилъ съмъ си седемъ хиляди *душа* мажне които не сж прѣклонили колѣно прѣдъ Ваала." (5) *е* Така и въ сегашното врѣме останахъ е *н*що остатѣтъ по избране на благодатъта. (6) *ж* "Ако ли е по благодатъ, не е вече отъ дѣлата, защото *и*накъ благодатъта не бива вече благодатъ; ако ли отъ дѣлата, не е вече благодатъ, защото

б Гл. 1; 17.	9; 30.	9; 33.
с Фил. 3; 9.		д Дѣян. 15; 9.
е Мат. 5; 17.	Гал. 3; 24.	з 22. Гал. 3; 23.
д Лев. 18; 5.	Неем. 9; 29.	ж Дѣян. 10; 36.
9; 29.	Иез. 20; 11,	з 29. 1 Тим. 2; 5.
13, 21.	Гал. 3; 12.	а Ефес. 1; 7. 2; 4, 7.
с Втор. 30; 12, 13.		ж Иоилъ 2; 32.
ж Втор. 30; 14.		д Дѣян. 2; 21.
а Мат. 10; 32.	Лука 12; 8.	о Тит. 1; 3.
д Иса. 28; 16.	49; 23.	а Иса. 52; 7.
Иер. 17; 7.	Гал.	1; 15.
		р Гл. 3; 3. Евр. 4; 2.

с Иса. 53; 1.	Иоан. 12; 38.	ч Иса. 65; 2.
м Псал. 19; 4.	Мат. 24; 14.	а 1 Цар. 12; 22.
Мар. 16; 15.	1; 6, 23.	Иер. 31; 37.
у Мат. 4; 8.	Виж. 3 Цар. 18; 10.	б 2 Кор. 11; 22.
ф Втор. 32; 21.	Гл. 11; 11.	Фил. 3; 5.
а Тит. 3; 3.	и Иса. 65; 1.	с Гл. 8; 29.
	9; 30.	з 3 Цар. 19; 10, 14.
		д 3 Цар. 19; 18.
		е Гл. 9; 27.
		ж Гл. 4; 4, 5.
		Гал. 5; 4. Вижъ и Втор. 9; 4, 5.